

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/156/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412010088
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alžbeta Horváthová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1412010088.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudkýň JUDr. Alžbety Horváthovej a JUDr. Evy Vajdičkovej, v trestnej veci obžalovaného V. Q., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/35/2012 zo dňa 11. 09. 2012, na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.02.2013 v Bratislave takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného V. Q. nar. XX.XX.XXXX sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovaného V. Q. uznal za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 26. decembra 2008 o 19.20 hod. v Bratislave, na ulici B. L., pri dome Č.. XX, po zaparkovaní s osobným motorovým vozidlom značky Škoda Fabia, evidenčné číslo: Z. XXX Y., pri pravom okraji vozovky vystupoval z uvedeného vozidla cez ľavé dvere vodiča bez toho, aby mal takýto úkon zabezpečovaný spôsobilou a náležite poučenou osobou, hoci išlo o priestor ulice B. L., kde nebolo možné uskutočniť vystupovanie cez dvere na ľavej strane vozidla bez takéhoto zabezpečenia vzhľadom na obmedzené rozhľadové možnosti, čím porušil § 23 ods. 1 a § 3 ods. 2 písm. a/ zákona č. 315/1996 Z. z. o pozemných komunikáciách, v dôsledku čoho do obžalovaným otvorených dverí narazila poškodená W. X. Č., ktorá jazdila na bicykli v smere k Y. Ú. a v dôsledku nárazu utrpela zlomeninu lebečných kostí obrovského rozsahu, ťažké pomliaždenie mozgu s krvácaním do dutín s následným rozvojom hydrocefalu, pomliaždenie hrudníka s následnou drenážou, povrchové pomliaždenie hrudníka s následnou drenážou, povrchové pomliaždenie ľavého kolena a tržno-zmliaždenú ranu na hlave, ktoré zranenia viedli u poškodenej aj k počiatočnej ťažkej poruche vedomia a reči a poškodená bola od 26. decembra 2008 do 5. mája 2009 ústavne liečená a upútaná na lôžko a zranenia zanechali trvalé následky vedúce k trvalej invalidite poškodenej.

Za tento čin okresný súd obžalovanému uložil podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j, § 56 ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výške 1.700 Eur a podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. pre prípad zmarenia výkonu tohto trestu mu uložil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 15 dní.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu O. E. B. a. s. W. XX Z. so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na občiansko súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú stranu D. B. F.. M.. N. Č.. XX Z. so svojim nárokom odkázal na občiansko súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú M. B. B. Z. E. Č.. XX so svojim nárokom odkázal na občiansko súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný. Jeho odvolanie smerovalo do výroku o vine. Uviedol v ňom, že jeho vina bola ustálená len na základe jediného dôkazu a to znaleckého posudku znalca R. R. W. Š. Tento znalecký posudok bol podľa jeho názoru tendenčne vypracovaný. Má zásadné chyby, pre ktoré sú pochybné jeho závery. Tieto chyby sa týkajú celkového priebehu nehody, u ktorej nebolo možné presne určiť aká bola poloha vozidla voči poškodenej a aký bol pohyb cyklistky, ktorá jazdila pod vplyvom alkoholu a nemala helmu. Zo znaleckého posudku je zrejmé, že znalec ani nepredpokladal balansovanie cyklistky v dôsledku požitého alkoholu, keďže nemal k dispozícii žiadny dôkaz o nameranom alkohole v krvi poškodenej. Nesúhlasil so znalcom ani v tom, že bolo povinnosťou pri vystupovaní z vozidla privolať regulovčíka a tiež v tom ako boli ako boli otvorené dvere vozidla. Mal za to, že nehodu spôsobila výlučne cyklistka a on bol iba na nesprávnom mieste v nesprávnom čase. Žiadal preto, aby súd zrušil prvostupňový rozsudok a vyniesol oslobodzujúci rozsudok.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný namietol správnosť záverov znaleckého posudku znalca z odboru dopravy a poukázal na nesprávnu jazdu cyklistky, ktorá nedodrжала primeranú vzdialenosť od tam zaparkovaných vozidiel a svojou technikou jazdy spôsobila dopravnú nehodu. Poukázal aj na to, že od spáchania skutku dňa 26.12.2008 mu bolo vznesené obvinenie až 28.06.2011, čo považuje za neprimeraný prieťah. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok a vyniesť oslobodzujúci rozsudok.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Splnomocnenec poškodenej sa k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto dôkazy okresný súd aj správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Skutkové zistenie súdu I. stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Nepochybne dôležitým dôkazom pre ustálenie skutkového stavu bol znalecký posudok znalca z odboru dopravy R. R. W. Š., ku ktorému sa na hlavnom pojednávaní znalec aj osobne vyjadril. Znalec pracoval s viacerými alternatívami príčin posudzovanej dopravnej nehody, pri ktorých vylúčil priebeh nehody podľa popisu obžalovaného ktorý počas previerky v mieste nehody ukázal ako a akým spôsobom vystupoval zo zaparkovaného kolízneho vozidla zn. Škoda. Podľa znalca ak by bol dvere skutočne otvoril iba tak ako tvrdil, že ľavé predné dvere pootvoril do vozovky a v čase nehody mal vyloženú ľavú nohu von z vozidla tak, že ľavé dvere mal pritlačené na svoje lýtko v takejto polohe by dvere presahovali 290 mm a boli by otvorené v uhle 17°, v takom prípade by podľa znalca ku kolízii s bicyklom nedošlo. Miera otvorenia dverí podľa znalca bola vyššia cca 25 až 30°, teda 40 až 45 cm a bola ustálená na základe poškodenia bicykla, kolíznej zámky na ľavých dverách vozidla, mechanizmu zrážky bicykla s týmito dverami, konečnej polohy tela cyklistky a bicykla po nehode. Tieto hodnoty boli verifikované simulačným výpočtom, z ktorého bolo tiež zrejmé, že nárazová rýchlosť cyklistky do dverí bola približne na úrovni 19 km/hod.

Výsledkami znaleckého dokazovania sa nepodarilo jednoznačne preukázať iba to, či predmetné ľavé dvere na vozidle Škoda Fabia boli otvorené do jazdnej dráhy cyklistky náhle a bezprostredne v čase, keď cyklistka míňala zaparkované vozidlo. Z tohto dôvodu znalec uviedol v posudku dve alternatívy a to prvú, že dvere vozidla boli otvorené trvale po dobu 3 sekundy a druhú, že dvere vozidla otvoril obžalovaný bezprostredne pred prejazdom cyklistky okolo jeho vozidla.

Pri posudzovaní týchto verzí bolo treba vziať do úvahy to, že na mieste, kde obžalovaný zaparkoval nebolo možné bezpečne z vozidla vystúpiť cez jeho ľavé predné dvere. Rozhodnutie obžalovaného otvoriť dvere na vozidle, ponechať ich otvorené a následne vystúpiť, bolo technicky jeho nesprávnym konaním ako vodiča. Negatívnym prvkom jeho konania bolo to, že dvere otvoril v smere do jazdnej dráhy vozovky a nezabezpečil si vystúpenie z vozidla spôsobilou a náležite poučenou osobou. Jeho rozhládové pomery boli porovnateľne obmedzené ako rozhládové možnosti cyklistky.

Pri posudzovaní techniky jazdy cyklistky bol znalcom konštatovaný nesprávne zvolený bočný odstup ňou vedeného bicykla od zaparkovaných vozidiel a tiež nereagovanie na prekážku v jej jazdnej dráhe účinným brzdením a vyhýbaním sa, najmä ak ľavé dvere vozidla boli pootvorené po dobu 3 až 10 sekúnd. Cyklistka nemohla zabrániť nehode iba v prípade, že by vodič otvoril na kolíznom vozidle dvere do jazdnej dráhy bezprostredne v čase, keď okolo vozidla prechádzala a s odstupom väčším, ako sú bežne otvorené dvere, keď sa z vozidla vystupuje.

Tieto okolnosti dopravnej udalosti sa nepreukázali. Zo záverov znaleckého posudku mohol tak súd prvého stupňa ustáliť, že príčinou dopravnej nehody bolo nesprávne konanie obžalovaného, ktorý vystupoval z vozidla bez toho, aby mal takýto úkon zabezpečený spôsobilou a náležite poučenou osobou vzhľadom na obmedzené rozhládové možnosti (§ 23 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. a/ Zák. č. 315/1996 Zb.) ale aj nesprávne konanie cyklistky, ktorá jazdila na bicykli bez dostatočného odstupu pri pozdĺžne zaparkovaných vozidlách na pravej strane cesty (§ 4 ods. 2 písm. c/, § 4 ods. 3 písm. c/ Zák. č. 315/1996 Zb.), za čo bola aj priestupkovo riešená.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov okresný súd dospel k správne záveru o vine obžalovaného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr. zák. Pri ustálení právnej kvalifikácie predmetného skutku správne zohľadnil aj spoluzavinenie poškodenej na dopravnej nehode.

Pokiaľ obžalovaný v dôvodoch odvolania poukázal aj na to, že poškodená nemala prilbu je treba uviesť, že v čase skutku nebola ešte na jazdu s bicyklom predpísaná povinnosť cyklistom mať aj prilbu a pokiaľ ide o požitie alkoholu poškodenej, nebolo preukázané, že by sa jeho požitie prejavilo na jazde poškodenej s bicyklom a malo by vplyv na spôsob jej jazdy napr. balansovaním. Nebol preto daný dôvod, aby sa s uvedenými okolnosťami bližšie zaoberal znalec z odboru dopravy ako z jednou z príčin dopravnej nehody.

Okresný súd pri ukladaní trestu obžalovanému dostatočne prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu, na jeho osobné pomery, ako aj možnosti nápravy a prevýchovy. V súlade so všetkými hľadiskami určenými pre ukládanie trestu, obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 1.700 Eur. Druh trestu a jeho výmeru spolu s uložením náhradného trestu odňatia slobody krajský súd považoval za primeraný trest z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie.

Výrok o odkázaní poškodených O. E. B. F.. M., D. B. F.. M.. F. M. B. na občiansko súdne konanie, odvolací súd ponechal ako správny a zákonu zodpovedajúci.

Keďže krajský súd nezistil dôvody pre zrušenie, prípadne zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.